Oma welle ära salgab.

pag. 794.

31., Nii on mitme awwa saanu
Omast waast ilma jäänu.
Mitme läksi Wenemaale,
Mõtlesid: sääl pole sarju.
32., Jutan Pikamelast läts Krimmi,
Mõtel: säälgi saawad õnne.
Nägi tee peal palju waewa
Oma waese lastega.
33., Tulnem tõbra, läämi ära
Sääl waist pole sarja sära.
Pühajärwel kesti põda:
Kes wal mäletawa põa?
34., Etamaa sääl kostas kerest
Mõne kirjutaja peräst
Sest ne wäe walitsejad
Olid mõisnikude poja.
35., Aesi meid siis läbi liju
Soldatite pika rinnu.
Kuule armas rahwas põda:
Iga mees sai jo wiis sada!
36., Mõisa hirm ja kepi walu
Ajas mõnd ka Keisri manu
Nüüd om nix kesti rahwas kegi:-
Mes nix käda waejus tegi!
37., Mitmed jätsid asku maha,
Mõtlesid: „waist päälen öra:
Keisri nõu ja riigi käsu.“
Papid ütlid: „Tulek priius!“

38., Nix se om nüüd wales länu
Rahwas nüüst ilma jäänu
Suure mõrra rahwast ära
Kügin asjun puudalik.
39., Tule, wana Keisri appi!
Päästa meid neist koiest kahti
Anna maad meil jälle rätte,
Et me wõime ella käste!
40., Eesti rahwas, wirgu üles!
Tunne ära, kes se röövel,
Wõõra mahe ja maasa palk:
Saada sarja, kos ne kondi!
41., Opetaja om ka koira
Röövlidele nõuwu andja
Üksi koon na rahwast rüsna
Orja palju kinni koiwa.
42., Talu poja-paesa kurja,
Sest et nema ilma orja
Walde sisen sarju koitja
Kroonu pääl wal riigi koitja.
43., Õigus om jo weidi parem
Kahju, et se es ta varem
Elaüs meid enne peesti.
Nii kui kunsti kesti seesti.
44., Oh se wõõra rahwa jugu
Kull teil om jo kuur magu
Ilja päralt teie õigus
Rõhuda om teie nõkus.
45., Rahwas, wald teil ära wõeti,

pag. 795.